

Ministerul Finanțelor Publice

Agentia Națională de Administrare Fiscală

Directia Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Călărași

Biroul Asistența pentru Contribuabili

Directia Generală Regională
a Finanțelor Publice - Ploiești

Str. Eroilor nr.6-8 Calarasi

Tel: 0242.311072

Fax: +0242.315.267

Email: Asistenta.CL@mfinante.ro

PROCEDURA DE APLICARE A MĂSURILOR ASIGURĂTORII

Ordinul Președintelui ANAF nr. 2546/2016 aprobă procedura de aplicare a măsurilor asigurătorii de către organele fiscale și a fost publicat în Monitorul Oficial nr. 703 din 9 septembrie 2016. Ordinul este emis în aplicarea prevederilor art. 213 și 214 din Codul de procedură fiscală.

Organele fiscale competente pentru dispunerea măsurilor asigurătorii pot dispune aceste măsuri atunci când există pericolul ca debitorul să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea. Măsurile asigurătorii care pot fi dispuse sunt următoarele:

- a) sechestrul asigurător pentru bunuri imobile;
- b) sechestrul asigurător pentru bunuri mobile, inclusiv titluri de valoare și bunuri mobile necorporale;
- c) oprirea asigurătorie asupra sumelor datorate debitorului de către terți;
- d) oprirea asigurătorie asupra disponibilităților bănești din conturile bancare.

Dispunerea măsurilor asigurătorii se poate întinde asupra bunurilor proprietate a debitorilor, urmăriabile potrivit legii, iar dacă valoarea bunurilor proprii ale acestora nu acoperă integral suma estimată, respectiv stabilită, măsurile asigurătorii pot fi înființate și asupra bunurilor deținute de către debitor în proprietate comună cu terțe persoane, pentru cota-parte deținută de acesta, precum și asupra veniturilor reprezentând sume urmăriabile datorate cu orice titlu debitorului de către terțe persoane și disponibilități aflate în conturile bancare.

În cazul bunurilor proprietate a debitorului, dispunerea măsurilor asigurătorii se efectuează, de regulă, în limita a 150% din valoarea sumei estimate/stabilite, în următoarea ordine:

- a) bunurile mobile și imobile care nu sunt direct folosite în activitatea ce constituie principala sursă de venit a debitorului;
- b) bunuri care nu sunt nemijlocit predestinate desfășurării activității care constituie principala sursă de venit;

c) bunurile mobile și imobile care se află temporar în deținerea altor persoane în baza contractelor de arendă, de împrumut, de închiriere, de concesiune, de leasing și altele;

d) ansamblu de bunuri în condițiile prevederilor art. 246 din Codul de procedură fiscală;

e) mașini-unelte, utilaje, materii prime și materiale și alte bunuri mobile, precum și bunuri imobile ce servesc activității care constituie principala sursă de venit;

f) produse finite;

g) bunuri perisabile sau supuse degradării;

h) bunuri deținute de către debitor în proprietate comună cu terțe persoane, pentru cota-parte deținută de acesta.

În situația în care măsurile asigurătorii dispuse nu acoperă 150% față de valoarea creanței estimate/stabilite, organul competent va dispune măsuri asigurătorii asupra veniturilor reprezentând sume urmăribile datorate cu orice titlu debitorului de către terțe persoane și disponibilități aflate în conturile bancare, cu excepția debitorilor persoane fizice, caz în care se realizează verificarea situației fiscale personale a acestora.

Ridicarea măsurilor asigurătorii se efectuează în următoarele situații:

a) când au încetat motivele pentru care s-au dispus măsurile asigurătorii;

b) la constituirea garanției prevăzute la art. 211 din Codul de procedură fiscală, în baza înștiințării scrise a organului de executare privind constituirea garanției;

c) în termen de cel mult două zile de la împlinirea termenului de 6 luni sau un an, după caz, de la data la care au fost luate măsurile asigurătorii, în situația în care nu au fost sesizate organele de urmărire penală, iar pe numele debitorului nu a fost emis și comunicat titlul de creanță.

Măsurile asigurătorii pot fi luate și înainte de emiterea titlului de creanță, inclusiv în cazul efectuării de controale sau al antrenării răspunderii solidare. Măsurile asigurătorii dispuse atât de organele fiscale, cât și de instanțele judecătorești, dacă nu au fost desființate în condițiile legii, rămân valabile pe toată perioada executării silită, fără îndeplinirea altor formalități. Odată cu individualizarea creanței și ajungerea ei la scadență, în cazul neplății, măsurile asigurătorii se transformă în măsuri executorii.